

KLOCKRIKE-
TEATERN

BELLMAN

Är jag född så vill jag leva!

Genom Gud och Död och Gåta* till den Eliseiska stranden

Vad gör en klassiker till en klassiker?

Carl Michael Bellmans författarskap är ett av fundamenten inom det svenska språket.

För mig är klassiker verk som, trots att de är skrivna i en annan tid, fortfarande talar till oss idag. På teatern kan man förenklat säga: ju fler olika sätt man kan tänka sig att iscensätta ett sådant verk på, desto större är anledningen till att kalla det en klassiker.

När det kommer till Bellman, och framförallt till *Fredmans Epistlar och Sånger*, finns det oerhört många möjligheter. Ska man uppträda med hans verk som konstmusik? Borde man betrakta texterna som visor? Eller varför inte

tolka honom bokstavligen, förvandla hans dikter till fysisk teater där allt får plats på scenen, precis så som det är skrivet? Som ni behagar.

I första akten av *BELLMAN - Är jag född så vill jag lefva!* undersöker vi Bellmans arv – det poetiska universum han har skapat – genom en serie *tableaux vivants* som tar avstamp i hans sällsynta förmåga att spegla livet genom döden. Vägen till andra akten är kantad av lustar och laster, avslösta av ögonblick av sällsynt klarhet.

I andra akten befinner vi oss sedan i riket där Charon tutar i luften. Möjligen i en granskog. Kan

ske högt uppe på en ås. Nära vatten. Så som Carl Michael föreställde sig den Eliseiska stranden för så många år sedan? Åtminstone så länge vi rör oss fritt efter Bellman.

Är jag född, så vill jag lefva och må på bästa vis.

–ur Fredmans sång n:o 16

Det gäller väl oss alla?

Text: Carl Alm, regissör

* Ur *Aniara: En revy om människan i tid och rum* av Harry Martinson.

BELLMAN

– Är jag född så vill jag lefva!

Text & musik: **Carl Michael Bellman** (han, antaget)
Regi: **Carl Alm** (han)

Dramaturgi: **Christoffer Mellgren** (han)

Kostym & Scenografi: **Liisa Pesonen** (hon/hen)

Ljud & musikalisk dramaturgi: **Oscar Fagerudd** (han)

Föreställningstekniker: **Ville Holmström** (han) / **Erik Svells** (han)

På scenen: **Matteus Blad** (han)

Josefine Koskinen (hon) / **Sanna Stellan** (hon)

Mathilda Kruse (hon)

Produktion: Klockriketeatern

KLOCKRIKETEATERN

Teaterchef: **Dan Henriksson** (han)

Chefsproducent: **Irina Duskova** (hon)

Kommunikation: **Ida Rosenblad** (hon)

Kristina Grönqvist von Bonsdorff (hon)

Ella Slunga (hon)

Grafiker: **Nils Krogell** (han)

Foto & video: **Darina Rodionova** (hon)

Produktionsassistent: **Rebecca Strömsten** (hen)

Sömnad: **Elina Riikonen** (hon)

Kostymassistent: **Victoria Kosonen** (hon)

Scenografi bygge & målning: **Deiva Davidsson** (han),

Jere Saarelainen (han), **Rasmus Smeds** (han)

Föreställningen hade urpremiär och turnerade i den finlandssvenska skärgården tillsammans med Skärgårdsteatern under sommaren 2024

Carl Michael Bellman

4 februari 1740
Stora Daurerska huset,
Stockholm

Far: Johan Arndt Bellman
Mor: Catharina Hermonia

PROGRAMBLAD
Redaktör: **Ida Rosenblad**
Grafisk formgivning: **Nils Krogell**
Foton: **Nils Krogell**
och **Darina Rodionova**

1744

Flyttar med familjen till Lilla Daurerska huset, Björngårdsbrunnsgård (nuvarande Bellmansgatan).

Uppväxt

Får en påkostad uppfostran och undervisning i flera språk, retorik, psalmdiktning, andlig prosa, musik, och verskonst

1757

Anställs på prov i Rikets ständers bank.

1758

Publicerar sitt första verk anonymt, *Tankar om flickors ostadighet*. Börjar studera vid Uppsala universitet och skriver *Movitz skulle bli student*

1759

Återvänder till banken som tjänsteman där han stannar i fyra år. Dras in i ett liv med baler och karnevaler. Bellmans talang som artist upptäcks.

Carl Michael Bellman

CARL MICHAEL BELLMAN 1740 – 1795

Gubben Noak, Fjäriln vingad, Vila vid denna källa – alla känner till någon av Bellmans sånger, men vem var han egentligen?

Carl Michael Bellman anses vara en av det svenska språkets största skalders genom tiderna. Hans diktning kom att bli mycket viktig för det svenska språkets litterära utveckling liksom för utvecklingen av den svenskspråkiga visan.

Bellman var en mycket uppskattad artist, som sägs ha hänfört sin publik genom sin sceniska närvaro och komiska talang och även om dåtidens komiska referenser bitvis gått förlorade för en modern publik, har hans träffande ögonblicksbilder fortsatt att kasta oss in i situationer och scener om människoliv, som trots att de vandrade på jordens yta för över 200 år sedan, ändå känns mänskligt aktuella och levande.

Bellmans verk är en påminnelse om att människan i alla tider, på olika sätt, försökt tillintetgöra medvetandet om sin egen existens, försökt glömma tidens gång och upphäva livsurets monotont tickande toner. Hans verk är påminnelsen om att allt jordiskt har förgänglighet, att guld och purpur byts till grus, klutar, stoft och aska. Och att vi alla, fattig som rik, är desamma inför flaskan och dödens nyckfulla pilar. **Text: Matteus Blad**

”Han sjunger själv och spelar på cittra. Hans gester, hans röst, hans spelning som äro oförlitneliga föröka ännu mer det nöjet man har av själva versen som är alltid vacker, och som innehåller tankar, ömsom löjliga, ömsom sublime, men alltid nya, alltid starka, alltid oväntade, över vilka man ej kan undgå att häpna och antingen komma utom sig av förundran eller skratt.”

Bevarad dagboksanteckning av Oxenstierna (efter att ha sett en föreställning med Bellman)

Fem myter om Bellman

Alla älskar en god historia och om Bellman finns det många. Fast sanna, det är de inte. Och då talar vi förstås inte om Bellman, rysken och tysken.

I Carl Michael Bellmans *Fredmans epistlar* framträder Stockholms horor och suputer – men de är samtidigt gudinnor och gudar och skildrade på ett rikt och roligt språk till lättsjungna melodier. Bellmans verk väckte människors fantasi och en rad myter uppstod kring hans person.

Myt 1.

I Fredmans epistlar skildrar Bellman människor på glid i samhället – alltså kom han själv från samma miljö.

- Fel. ❌

Bellman kom från högre ståndsmiljö (pappan var kunglig ämbetsman, morfadern kyrkoherde) och föddes i ett närmast palatsliknande hus i Stockholm. Nästan hela livet var han själv anställd som ämbetsman vid olika statliga verk.

Myt 2.

Bellman var ett naturgeni. Hans diktning är originell enbart för att han inte begrep hur man förväntades skriva.

- Fel. ❌

Bellman var storläsare och boksamlare. I tidiga tonåren studerade han för en privatlärare som var anställd just för att lära honom dikta. Vid sjuåttio års ålder publicerade han sin första bok – en översättning från franska – och året därpå gav han ut sin första dikt.

Myt 3.

Bellman var ett fyllo.

- Fel. ❌

Alla drack. Man tog en sup på morgonen (morgonkaffet var inte etablerat) och drack öl istället för vatten (vad som helst kunde ha drunknat i den där brunnen...). Bellman var inte värre än andra.

Myt 4.

Eftersom Bellman skrev om vin och kärlek var han en lättsinnig figur.

- Fel. Åtminstone nästan. ❌

Vid samma tid som Bellman skrev sina epistlar författade han fromma betraktelser. Samtidigt var han en social figur, sällskapslivet var nödvändigt för hans diktande och många av hans visor tillkom för att sjungas i sällskap.

Myt 5.

Bellman var kompis med Fredman och han var Ulla Winblads älskare.

- Fel. ❌

I sin diktning lånade Bellman riktiga människors namn och förvandlade dem till litterära gestalter. Det fanns en hovurmakare som hette Jean Fredman, som söp ner sig och förlorade allt. Klassklyftorna var stora på Bellmans tid – de skulle knappast ha umgåtts. Först efter sin död 1767 dyker Fredman upp i Bellmans diktning.

Och Ulla? Det fanns en verklig kvinna som hette Maria Christina Kjellström och som ibland kallades Ulla Winblad. Inga som helst tecken finns på att hon och Bellman kände varandra. Tvärtom

blev hon rasande om någon nämnde hans diktning.

Bellmans Ulla Winblad är inte heller någon jordisk kvinna – hon är skönheten förkroppsligad, på samma gång Bacchi prästinna och kärleksgudinna. Henne ägnar Bellman den kärlek, som varje författare skänker sina skapelser. Och vad är sant? Jo, att Bellman är en av svenska språkets främsta poeter – kanske till och med den allra främsta.

Text: Carina Burman, ordförande för Bellmansällskapet i Sverige

1760

Verket *Måsen* ges ut, en politisk satir med 67 åttaradingar.

1761

Bellman överger de religiösa och moraliserande ämnena för en mer uppsluppen stil.

1763

Går i konkurs med en skuld på 20 årslöner.

1764

Anställs vid Manufakturkontoret, genom en vän till familjen.

1765

Miister bägge sina föräldrar.

KONSTNÄRLIG ARBETSGRUPP

Regissör
Carl Alm

” Bellman talar om människor som drömmar och längtar. Om människor som inte får vad de vill. Om människor som gör sitt bästa, men ofta väljer det som inte är så hälsosamt. Via

Bellman kan vi förstå livet.

Dramaturg
Christoffer Mellgren

” Jag fascineras av Bellmans språkliga lekfullhet, men kanske framförallt av hans förmåga att i några snabba strofer måla upp bilden av en situation: en plats, människorna

på den platsen, vad de gör och deras relationer.

Bellmans språk är på samma gång den stora styrkan och den stora utmaningen med att anpassa hans verk för scenen idag. Texterna är fyllda av ord och referenser som var begripliga och bar på mening för Bellmans publik, men som fungerar precis tvärtom idag. Vårt arbete består ganska mycket av att först själva förstå och omfatta texterna, sedan lekfullt finna vad vi kan göra av och med dem – och hur vi kan kommunicera det till publiken. Det är sist och slutligen inte nödvändigt att det som vi är ute efter är precis vad Bellman avsåg. Det är viktigare att vi är uppriktiga i vad vi framför och i vår relation till publiken, än att vi försöker vara trogna Bellman.

Scenograf och kostymdesigner
Liisa Pesonen

” Föreställningen turnerar i kustregionen med en gammal trälare och spelas i ett nytt utrymme varje kväll. Att nå ut till människor mitt i sommaren är definitivt Skärgårdsteaterns stora möjlighet. För scenografi och kostymdesign bjuder en turné med en båt å andra sidan på många utmanande förhållanden. Man kan inte ta med sig en oändlig mängd saker och lösningarna måste tåla transporter och konstant packande, då det väl ute i skärgården inte är möjligt att ersätta det trasiga bara sådär. Skärgårdslivet påverkar också underhållet av kostymerna. Samtidigt skapar omständigheterna också tydliga ramar inom vilka man kan göra snabba lösningar. Dessutom bidrar begränsningarna i mängden saker automatiskt också till lekfullhet, då rekvisita och kostymer används mångsidigt i föreställningen.

” Bellman använde sig mycket av kända melodier från sin samtid, vilket är något jag har fastnat för. Jag försöker lägga Bellmans musik och texter i en nutida kontext genom att använda mig av moderna gener och instrumenteringar. Med tanke på ensemblens otroliga musikaliska kompetens, skulle det ha varit dumt att inte arbeta med musiken tillsammans. Genom att samarbeta kan ensemblen känna att de har en närmare kontakt med materialet, vilket jag tror ger den musikaliska helheten mycket. Vi är alla på samma plan.

Ljud- och musikansvarig
Oscar Fagerudd

” Bellman använde sig mycket av kända melodier från sin samtid, vilket är något jag har fastnat för. Jag försöker lägga Bellmans musik och texter i en nutida kontext genom att använda mig av moderna gener och instrumenteringar. Med tanke på ensemblens otroliga musikaliska kompetens, skulle det ha varit dumt att inte arbeta med musiken tillsammans. Genom att samarbeta kan ensemblen känna att de har en närmare kontakt med materialet, vilket jag tror ger den musikaliska helheten mycket. Vi är alla på samma plan.

” Dubbelt ÖI ger godt humeur

-ur Fredmans epistel n:o 24

”

At ingen monark
I världen så stark
Förmår i sitt land
Förbjuda min hand
At på min harpa,
Pling plingeli pläng
Och det så länge där
finnes en sträng,
Spela en pålska.
Pling plingeli pläng.

-ur Fredmans epistel n:o 45

Skådespelare
Matteus Blad

” Jag har jobbat med Bellmans material i många år och turnerat med mina egna musikmonolog-föreställningar. För mig är Bellmans dikter en slags verklighetsflykt, där sprit och alkohol blir en

symbol för människans längtan efter frihet och efter det som tar oss bort från vardagens bekymmer och samhällsliga krav. Till och med karaktärsbeskrivningarna till Fredmans epistlar påminner om människans strävan: Där finns ryttaren, som inte har någon häst. Urmakaren, som tappat sitt ur och blivit av med sin verkstad. Det är träffande beskrivningar av människans vilja att ständigt lyfta fram vad som en gång utgjort vårt varande, vår status och identitet, snarare än att beskriva vem vi verkligen är, eller vad vi människor blir när titlar, grader och eventuellt samhällsligt anseende tas ifrån oss. Det ligger något mycket mänskligt i det. Inte minst i det prestationsfokuserade samhälle som vi nu lever i, där allting vi gör skall mätas och värderas för att slutligen tillföras till den människoprodukt som utgör just vår enskilda individ.

Under Bellmans tid, precis som idag, fanns också ett växande förakt gentemot tidens makthavare, även då lät samhällets betrodda sko sig själva, och dåtidens människor fick också lida av nedskärningar som ledde till högre arbetslöshet. Sett till människans strävanden och de samhällen vi bygger upp omkring oss är steget från 1700-talets Sverige till oss här i Finland idag ganska litet. Vi är människor, som i alla tider ställts och kommer att ställas inför liknande svårigheter och motgångar.

Käraste Bröder,
Amen, gutår,
Det bästa återstår!

-ur Fredmans epistel n:o 11

Bellmans verk är ofta uppbyggda kring stora kontraster där åhöraren eller läsaren kastas mellan det vulgära, robusta och smutsiga, för att sedan slängas vidare till något ljuvligt, underbart, elegant och vackert. Eller tvärtom. Det är kanske också kontrasterna som intresserar mig mest. Livet och livslusten, i förhållande till döden och det faktum att allting som lever eller finns till, någon gång måste ta slut eller upphöra.

Skådespelare
Josefine Koskinen

” Jag älskar att kombinera musik och teater och hur de två formerna kan förstärka varandra. Att gestalta genom musik är väldigt viktigt för mig som skådespelare.

Jag tror att människan i alla tider har varit en känslig och tänkande varelse och att det inte spelar någon roll under vilken tid vi levte. Liknande teman dyker upp under våra liv ändå. Det är fint att närma sig någon som levte under en helt annan tidsperiod och förstå att det inre livet hade kunnat vara ens egna. Det vrider till hjärnan lite.

1770

Bellman påbörjar arbetet med vad som senare skulle bli Fredmans epistlar.

1771

Verkar i det politiska livet, som tillförordnad notarie i bondeståndet.

1772

Gustafs skål blir en kampsång under Gustaf III:s statskupp.

1773

Omnämns för första gången som Nordens Anakreon i Göteborgstidningen Hwad Nytt? Hwad nytt?

1776

Blir Hovsekreterare på Nummerlotteriet, en tjänst han höll till sin död.

Skådespelare Mathilda Kruse

” Vår föreställning behandlar bland annat relationen mellan liv och död. Vi har tillsammans funderat på konceptet livet efter döden, vilket jag tycker är väldigt intressant.

Jag inspirerades av tanken om att livet efter döden, istället för att vara något underbart eller mardrömslikt, kunde iscensättas som något mera ambivalent – som en folkhögskola uppe på ett moln någonstans med internatboende och schemalagda kaffestunder. För vissa skulle det vara ett paradiset och för andra ett helvete.

*Nu är jag modig,
Tapper och frodig,
Och jag fruktar ej.*

-ur Fredmans epistel n:o 23

Jag tycker också om tanken att föreställa sig livet efter döden som en ny möjlighet att få leva ut den versionen av sig själv man aldrig vågade vara under det levda livet. På frågan Vad tror du händer efter döden? svarade någon i arbetsgruppen: Efter döden får jag vara vem jag vill.

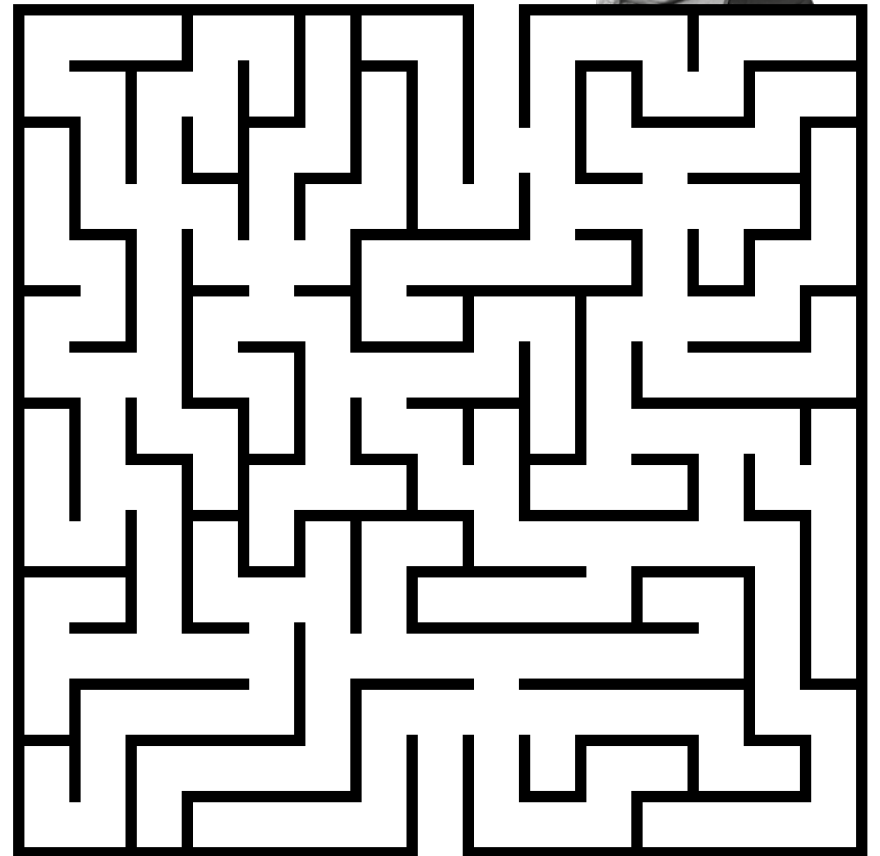
Skådespelare Sanna Stellan

” Jag tänker på döden varje dag. Jag undrar om jag har levt mitt liv så att inget viktigt skulle ha lämnats osagt, upplevt eller ogjort, om jag dog nu. Det är därför det här verket

känns så passande. Bellmans lek med livets och dödens brutalitet, med alltings meningslöshet, men också med njutning och glädje, tilltalar mig. Mitt motto är: Du lever bara en gång! Den andan finns i den här föreställningen. I mitt arbete älskar jag att dyka in i okända världar och lära mig nya saker. I det här projektet har det verkligen blivit så. Att lära mig nya instrument och studera Bellmans poesi har varit en stor utmaning, men också väldigt tillfredsställande. När det gäller att uttala vokaler på svenska har jag fått hjälp, inte bara av underbara kollegor, utan även av svensktalande barn hemma. Detta är min andra produktion med Klockriketeatern och regissör Carl Alm. Den första var Julius Caesar, där jag spelade den maffiga rollen som Brutus. Härnäst hoppas jag på en pjäs med repliker som faktiskt finns i en ordbok! Vi har endast detta unika liv. Låt oss njuta av det!

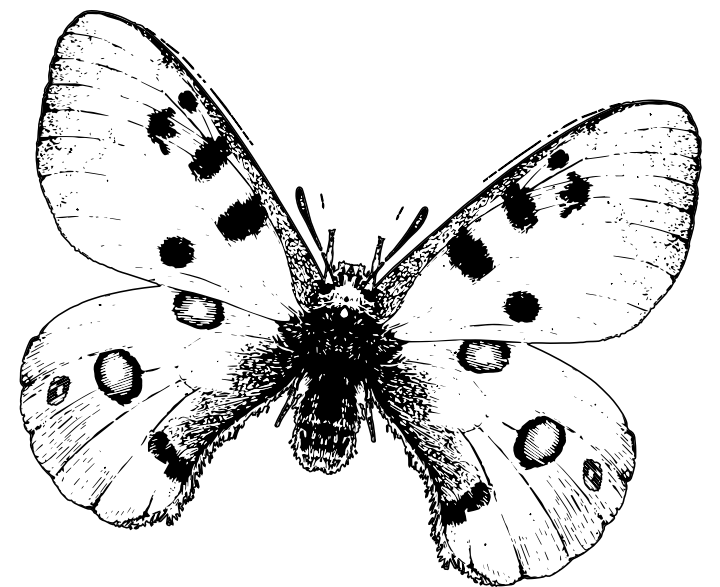
Hjälp Bellman hitta fram till flaskan

I kvällens divertissemang ingår följande alster av Carl Michael Bellman:

(En del framförs *in extensio*, andra i förkortad form)

- Fredmans epistel N:o 82, *Hvila vid denna källa*
- Fredmans epistel N:o 1, *Sant va dä, ingen dricker*
  - Fredmans epistel N:o 2, *Nå skrufva fiolen*
- Fredmans sång N:o 21, *Så lunka vi så småningom*
  - Fredmans epistel N:o 81, *Märk hur vår skugga*
- Fredmans sång N:o 16, *Är jag född så vill jag lefva*
- Fredmans epistel N:o 23, *Ach du min moder! säg hvem dig sände*
  - *Vaggvisa för min son Carl*
  - Fredmans sång N:o 64, *Fjäriln vingad*
  - Bellmans skrifter 19, *Hååå, jag är nu 70 år*
- Dikter till Gustav III och konungahuset, N:o 68, *Ögat badar sig i tårar*
  - Fredmans sång N:o 19, *Döden är en faslig björn*
    - Fredmans epistel N:o 33, *Stolta stad*
  - Fredmans epistel N:o 73, *Fan i Fautteillerna!*
(Översättning till finska: Outi Honkasalo och Esko Hakuni)
- Fredmans sång N:o 32, *Träd fram du nattens gud*
- Dikter till Gustav III och konungahuset, N:o 9, *Gustafs skål!*
  - Fredmans epistel N:o 43, *Värm mer öl och bröd*

Dagens aforism

*Drömmarna skadar
den vakne mer
än den sovande.*

- Carl Michael Bellman

1777

Carl Michael Bellman och Lovisa Fredrica Grönlund gifter sig den 19 december.

1781

Sonen Gustaf Bellman föds, kungaparet Gustaf III och Sofia Magdalena blir faddrar.

1785

Andra sonen, Elis, föds.

1787

Sonen Carl föds, tre dagar senare dör storebror Elis. Bellman skriver *Vaggvisa för min son Carl*.

1790

Parets sista barn föds, Adolph Jacob Hindrich Martin. *Fredmans Epistlar* utkommer.

Karaktärer ur Bellmans universum

Fredman – Namnkunnig Urmakare i Stockholm, utan Ur, Verkstad och Förlag. En av Bellmans mest kända fiktiva karaktärer, som gett namn åt Fredmans epistlar och sånger.

Ulla Winblad – Nymph och Prästinna i Bacchi Tempel

Corporal Mollberg – ägde hus på Hornsgatan, var en tid Fabriks Idkare, så Ryttare, utan Hus, Häst och Schabrak, omsider Dansmästare

Fader Movitz – Constapel, namnkunnig af sin Concert på Tre Byttor; Componerat Musiken til Serlachii Vårblomma.

Central figur i Epistlarna, Bellman brukande ibland underteckna personliga brev 'Movitz'.

Bacchus – Rusets och vinets gud, ofta klassiskt presenterad genom en lagerkrans med vindruvor och murgröna

Fröja, el Freja – Fruktbarhetens gudinna

Charon – Underjordens färjkarl

Bacchi Orden – Fiktiv orden skapad av Bellman. För att bli dubbad riddare i Bacchi Orden krävdes att man på offentlig plats setts tre gånger ligga full i rännstenen.

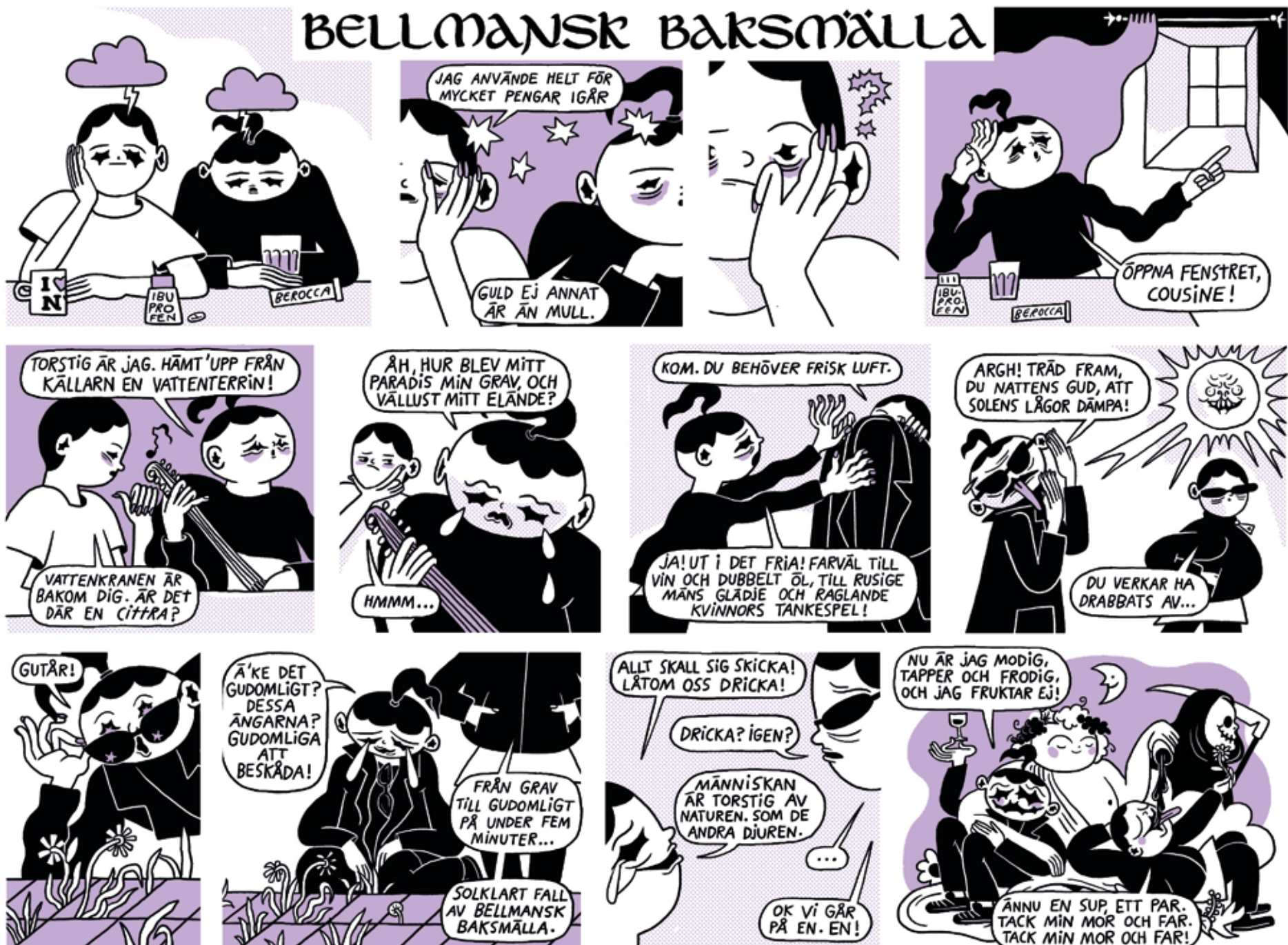
Enligt legenden omgavs Bellman vid sin död av sina vänner. Under den sista natten ska han, enligt myten, ha improviserat ihop fantastiska sånger och dikter och underhållit sina vänner – både de verkliga och de fiktiva.

Serie: Ulla Donner

BELLMANSK BAKSMÄLLA

VI ÄR TACKSAMMA FÖR STÖD AV VÅRA FINANSIÄRER

Klockriketeatern är sedan 2022 en statsandelsteater, med lagstadgad finansiering via kulturministeriet. Verksamheten understöds årligen av Helsingfors stad/kultur & fritid, Svenska kulturfonden, Föreningen Konstsamfundet

Bellman på turné stöds av Aktiastiftelsen i Borgå, Sibbo Sparbanksstiftelse

VI TACKAR DESSUTOM
Carina Burman, Bellmansällskapet i Sverige,
Föreningen Brage i Helsingfors

...OCH PUBLIKEN - VÅR STÖRSTA INSPIRATION!

Vi är glada, stolta och tacksamma över samarbetet med Skärgårdsteatern!

OPETUS- JA KULTTUURIMINISTERIÖ
UNDERSVINGS- OCH KULTURMINISTERIET

Helsingfors

Svenska
kulturfonden

KONST
SAMFUNDET

1791
Fredmans sånger utkommer.

1793
Blir invald som ledamot 138 av
Kungliga Musikaliska Akademien.

1794
Sätts i arresten
för en obetald fordran.

1795
Avlider i tuberkulos,
55 år gammal.

†
**Carl Michael
Bellman**
11 februari 1795
Klara kyrkas kyrkogård,
Stockholm

KLOCKRIKETEATERN

Finlands internationella nomadteater

Välkommen till Klockriketeatern!

Vi är nomader utan fast scen – världen är vår scen.

Vi samarbetar med andra teatrar, grupper och konstnärer i Finland och internationellt, på många språk.

Sedan den första premiären av Harry Martinsons Vägen till Klockrike (1991) har vi vandrat – över gränser och till nya platser. Det känns därför både naturligt och spännande för oss att i sommar ta över Skärgårdsteatern och möta publiken på de finlandssvenska kustorterna.

På 30 år har Klockriketeatern vuxit från en fri grupp till en betydelsefull och respekterad aktör på det finländska teaterfältet.

Klockriketeatern r.f. är sedan 1995 en registrerad förening. Sedan år 2022 är Klockriketeatern en statsandelsteater. Med rötterna djupt i det svenska språket är Klockriketeatern en internationell mötesplats med flerspråkig och mångkulturell verksamhet.

Samarbeten, tvärkonstnärliga satsningar, samhällsliga och aktuella teman samt kompromisslös konstnärlig kvalitet är hörnstenar i vårt arbete.

Harry Martinson fick Nobelpriset "för ett författarskap som fångar dagdroppen och speglar kosmos".

Vi ser det som ett utmärkt motto för en konstnärlig teater.

Vår främsta målsättning är att skapa meningsfull scenkonst – som uppstår i de ögonblick då vi möter varann.

Därför är vi så glada över att idag få möta just DEJ.

Tack för att du ville dela denna sommarkväll med oss!

Följ oss gärna på sociala medier och tagga oss i dina inlägg @klockriketeatern

Om du vill, kan du prenumerera på vårt nyhetsbrev och vara bland de första som får veta om våra kommande produktioner och andra evenemang!

Läs mer på klockrike.fi

Beställ vårt nyhetsbrev här:

TEATERSÄSONGEN 2024–2025

NOBELFESTIVALEN

Världspremiär den 30 oktober 2024

Klockriketeatern introducerar i samarbete med Svenska folkskolans vänner *Nobelfestivalen*, ett nytt koncept med en serie av nyskrivna texter som framförs på svenska. Under nästa teatersäsong presenterar vi – på scen och inför publik – totalt tio nya korta texter som inspirerats av kvinnliga nobelpristagare i litteratur. De fem nobelförfattarna för premiärsäsongen är Annie Ernaux, Herta Müller, Selma Lagerlöf, Svetlana Aleksijevitj, Toni Morrison. Vi har bjudit in kvinnliga och icke-binära skribenter som i en växelsång med en nobelpristagare skapar en helt ny klang.

JAG ÄR VINDEN

Ekenäs den 8 november m.fl.

Med anledning av Nobelpriset i litteratur 2023 hyllar Klockriketeatern Jon Fosse med en serie läsningar av pjäsen *Jag är vinden*.

Programmet inleds med en introduktion till Jon Fosses dramatik av Dan Henriksson m.fl. och fortsätter sedan med en läsning av dramat *Jag är vinden*.

"Vågornas långsamma musik kan höras i hans dialoger."

- Leif Zern om Jon Fosse

DIVAN

Världspremiär: den 19 mars 2025

Tre frågor till dramatiker Michail Durnenkov:

Hej Misja, var befinner du dig för tillfället och vad jobbar du med?

– Jag är i USA där jag precis har avslutat undervisningen i en kurs om samtida teater vid University of Maryland (UMD). Jag bor i Washington DC, ungefär en halvtimme från UMD. Nu jobbar jag med att skriva en ny pjäs för Klockriketeatern.

Berätta om arbetet med den nya pjäsen!

– Oftast är det lätt för mig att skriva pjäser, medan det är en lång och svår process att editera och finlipa texten. Jag anser att en dramatiker borde skriva en scen i samma tempo som skådespelarna kommer att uttala texten – då blir replikerna så naturliga som möjligt. Men sedan blir uppgiften att se till att inte missa alla de möjligheter som måste skapas för den kommande produktionen.

Det är lite som att breda ut flera lager av färg på en målning. Ju fler lager, desto bättre. Det är klart att alla lager inte kommer att användas av regissörerna och alla lager är inte heller synliga i arbetet, men som dramatiker är jag säker på att de måste finnas där.

Vad kan du berätta om *Divan* just nu (utan att avslöja för mycket)?

– Det jag har just nu är å ena sidan en rätt poetisk text, å andra sidan en psykoterapeutisk detektivpjäs, där två rollpersoner – Han och Hon – samtidigt är både detektiver och misstänkta.

Hon är 15-20 år äldre än han, hon är skådespelare, han är journalist. Mer berättar jag inte om handlingen.

Mitt mål som dramatiker är att skapa en text där jag väcker liv i min länge bortglömda glädje över en välgjord (och välspelad) berättelse på teatern – med snabba vändningar, med psykologiskt karaktärsdjup, med svåra etiska val och med allt annat än självklara slutsatser.